

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap eszteleni részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóihoz cimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmertelen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 8 frt.
Nyiltér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatók.

László főherceg.

„Egy szó nyilallott a hazán keresztül“ élesen fölsíró, mint a vészmadár hangja, a főváros palotasorai közül a Duna rengő tükörén átesapva föl a Kárpátok hófödte ormáig, végig süvöltve baljóslatu suhogással a délibábos rónák nádfüdelű hajlékai fölött és a napsugáros légben továbbterjedő hullámverésére metsző fájdalom járta át a nemzet szívét, meghalt az igaz magyar főhercegnek igaz magyar fia. Kidőlt a királyi törzsnek egy délceg sudára, kinek egyéniségében visszatérni láttuk a lovagregék eszményi alakját, megáldva fényes elme tündöklő világával, szívjóssággal, lélekemességgel, viruló ifju, minőt csak a költő képzelete alkot, magyar levente, kinek nevét szájról-szájra röpkedő dalban örökíti meg a nép szerelme és most sirba döntve egy irtózatoss véletlen végzettszerű csapása által, hogy magával vigyen annyi fényes álmot, annyi boldogító reményt, csak a fájó, a vérző sebet hagyva maga után.

Az ország szívéből, a fővárostól kezdve a legkisebb félreeső falucskáig feketé lobogók hirdetik a nagy veszteséget, sötét hollók gyásztjelentő szárnyaként jelezve, hogy fájdalomba borulva a koronás király és minden hű alattvalója. A kesergő, megtört lelkű szülők zokogásába beleolvad egy nemzet részvétől kisajtott könnyeinek árja.

Attól kezdve, hogy a gyilkos golyó a szeretett ifju királyi herceg test-

tébe hatolt, visszafojtott lélekzettel, remény és aggodás között vártuk, lestük a hirt a kedves beteg kór-ágya mellől s míg hozzátartozói önfeláldozó ápolása csillapítani igye-
vék súlyos fájdalmait, népmilliók szíve velük dobogott. És a hír jött, jött válto-
kozva, majd rémesebb, vészjósabb su-
hogással: nagyon beteg . . . haldok-
lik . . . meghalt. Mire a sorok nap-
világot látnak, már ott pihen meg-
szabadulva minden szenvedéstől és
Buda várának Zsigmond kápolnája
alatt. Lelke már ezóta talán ott a
szellemek világában társalog azzal a
dicső nagyatával, a ki, mint ő, épp
ugy szerette a magyarokat.

És mi tisztán elszálló lelkének
utána tekintve, égre függesztett sze-
mekkel tépődünk magunkban: miért
hagyott ily korán bennünket el? Mi-
ért keseríté meg eltávozásával azt a
fenséges családot, melynek szemé-
fénye volt? Miért borította néma fájd-
dalomba a hármass halom és négy fo-
lyó honát? Miért mondott örökre bu-
csut az ismerős ligeteknek, hol a rez-
gő bokrok talán most is ő róla su-
sognak s az ő elhangzott vidám sza-
vaira ad viszhangot a csergő patak?

Eltávozva, eltemetve, ki talán arra
lett volna hivatva, hogy egykor dia-
dalmas seregek élén lelkesedő sokaság
örömmajátóját körülvéve, dicsőszoruzot-
tan ragyogjon közöttünk, mint a trón-
nak és hazának erős, törhetetlen osz-
lopa.

Töröljük le könnyeinket, fojtsuk
el keblünk zokogását, hogy siri ál-
mát ne háborítsa semmi sem. Az em-
lékezet soha nem hervadó virágából
füzzünk koszorút felejthetetlen neve

köré, midőn szívünket az ő honszere-
lemtől áthatott szelleme dobogtatja
meg.

„Kikelet délceg sudára,
Ketté törve, sirba szállva
Nyugodj csendesen.“

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye törvényhatósági bi-
zottsága szeptember 5-én rendkívüli köz-
gyűlést tartott hadadi br. Wesselényi
Miklós főispán elnöksége alatt mintegy
40 bizottsági tag részvétele mellett.

Főispánunk a jelenlévők üdvözlése
után az ülést d. e. 10 órakor megnyit-
ván, indítványára kimondatott, hogy
Felsőháznak a királynak f. hó 22-én Ko-
lozsvárt tartózkodása alkalmából a vár-
megye közönsége alattvalói hódolatának,
törhetlen hűségének és tisztelésének kife-
jezést adni óhajtván, e végből Dr. Kaiz-
ler György főszolgabíró, Lőrinczy György
és Swaiczer Aladár bizottsági tagokból
álló küldöttséget alakít s annak vezeté-
sére báró főispán urat kéri föl.

A bíráló választmány a legtöbb adót
fizető vármegyei bizottsági tagok 1896.
évre érvényes névjegyzékét bemutatta.

A vármegyei közkórháznál készí-
tendő árterzi kut költségeire 4500 frt, a
vármegyei ház telken szükséges kőfal épí-
tésére pedig 100 frt megszavaztatott.

A zsidó—n.-bányai h. é. vasut építé-
sére az utadó alaphoz már előzőleg meg-
szavazott 50 frt 15 év alatt kamat nélkül
fizetendő 75 ezer frtra, a sz.-somlyó-mar-
gittai h. é. vasutára engedélyezett 40 ezer
frt pedig 16 év alatt szintén kamat nél-
kül fizetendő 65 ezer frtra emeltetett föl
ugy és azon határozott kötelezettséggel
azonban, hogy mindkét vasut építése leg-
később 1896. évi szeptember 1-én tényleg
kezdődjen, ellenesetben a megszava-
zott hozzájárulásokat a vármegye nem
fogja adni.

rülöttem horkolás. Az óriási fej szíro-
kója lehelté nyakamat.

Olvadóban voltam. Vajon Budapesten
visszajegyezhetek-e még? Eszméltem és
ábrándoztam. Az imádságos asszony gyer-
tyát akart gyújtani, hogy lássa a betü-
ket. A gyertya elaludt. Akkor olvasóra
fogta. A markomba nyomta az innesső
végét, hogy kezdjem visszajáról. Restel-
kedve vallottam be, hogy előlről se tu-
dom, annál kevésbé visszajáról.

Szólókön új pasasírok gyömöszölöd-
tek be. Minden bocsánatkérés nélkül a
tehermentes utasok ölébe telepedtek. Ke-
gyetlenül vitakoztak a felől, hogy mit
mond majd Polónyi legközelebb az or-
szággyűlésen, mert hogy mondania kell
valamit, és hogy ez a bizonytalanság iszo-
nyatos.

Az egyik csizmadia volt. Csirizes ke-
zeiről ismertem rá.

— Már azt meghallgassuk! . . . A
pedagógia is hatalmasan képviselve volt.
Nem hallgathatam ezt a bon-mót, a mi-
vel a Mátyás az ut közepén ka-
cagatta a maga publikumát.

Igy mondta:

— 1876-ban az országos tanügyi ta-
nácshoz könyvet nyújtottam be bíráló
végett. Egy számtani példatár. Elmúlt az
esztendő, el kettő, el három. Berovancsol-
tam a pretimináréba egy bizonyos össze-
get, mint a példatáram jövedelmét. Áru-
csarnok részvényeket óhajtottam rajta
vásárolni. Az árucarnok eszméje akkor
volt embriában. De elmúlt egy decenium
is. Több! Fátális tizenhárom esztendő.
A tavaszon aztán felrándultam a tanügyi

Szobonya József Zilah városi állator-
vos oklevele meghirdetett.

A rendkívüli közgyűlés összes tár-
gyai a fennebbieket szerint elintéztetvén,
a jegyzőkönyveknek nyomban való hite-
lesítése után főispánunk a gyűlést d. e.
11 órakor bezárta.

„Szilágy.“

A kormányelnök Szilágy-Somlyón.

Magyarország miniszterelnöke, kerü-
letünk országgyűlési képviselője folyó hó
10-én vendége volt városunknak. Először
volt közöttünk új, magas méltóságában,
melyre az uralkodó és az országgyűlés
többségének bizalma állította. Eljött, hogy
eleget tegyen a parlamentarizmus szokásnak,
megtartotta beszámoló beszédét választói
előtt. Szilágy-Somlyó város, sőt az egész
választókerület pártkülönbség nélkül min-
dent meg tett arra nézve, hogy magas
vendégét méltóan fogadhassa. A nevezett
nap közelgése már előre felvillanyozta
máskor csendes, zajtalan társadalmi éle-
tünket, elkezdődtek a készülődések, az
utczák díszítése, az épületek tisztogatása;
sűrű egymásutánban következő tricolorok
lobogtak a légben, díszes diadalkapuk
köszöntöttek előre „Isten hozott“-tal, min-
den azt mutatta, hogy ünnephez készülünk,
jön a király első tanácsosa, a nemzet
első embere, báró Bánffy Dezső.

A fogadtatására alakult bizottság
élén Gencsy Sándor polgármester valóság-
os lázas tevékenységgel munkálkodott
azon, hogy városunk hírneve vendégsze-
retet tekintetben csorbát ne szenvedjen
és ebben nagy segítségére volt a szintén
fáradhatatlan Zobel Lipót, meg aztán a
miniszterelnök állásán és egyéniségén ki-
vül az a régi időkre visszanyúló és a je-
lenben sem távoluló kapocs, mely e várost
és vidékét a Bánffy névhez fűzi.

Es valóban impozás volt a fogadta-
tás, melynek értékét emelte az a körül-

bizottsághoz. Ferenczy drt nyaggattam a
könyvem felől. Ő nem jött zavarba. Ki-
jelentette, lehetetlen, miszerint (épen így
mondta) a könyv felérkezett, de sajna!
már — elévült. Mire Mátyás mélyen me-
lankóliával sóhajtozta vissza: Soh' se hit-
tem, hogy a tankönyvírás büne majd
olyan nagy, mint a kriminális bűntények.
Azok tizenöt esztendő után elévülnek.
Ferenczy így riposztolt vissz: Helyes
a felfogása. Van tankönyvíró a nagyobb
bűnös (és bűnössé lön, midőn tankönyvet
irt,) mint — Trogmayer.

Pedagógiai mérsékelt és módszeres
nevetés zudult fel. A rákosi futóhomok
mögül előbukkant a nap, langyos szellő
incselkedett a veritékes orcáinkkal.

Egész testemen általános elszibbadás.
Szuszogtam, mire az óriási fej vállamról
felocsudott. A meglepődés hangos sóha-
ját bocsátottam a fülledt levegőbe. Mit
szuszog, még aludni sem lehet.

És újra visszahanyatlott. A kulcs-
csontom ropogott. Nem merem leírni azt
az égi áldást, a mit Baross kolosszális
reformtervére elzengtem. A saját szomorú
tapasztalásom után írhatom, hogy helyén
való lesz államvasutak közelében egy
testegyenészeti kurát nyitni valamelyik
élelmes doktornak. Sajátságosan össze
voltam gémberedve. A vérem kicsi pon-
tokon körforgásokban csiklandoztatott.
Talpra nem tudtam állni sehogy. Elbam-
bult pislogással mértem végig a nagy
házak tengerét. A hordárok torka hívott
életre. Az össze-vissza zaj a menekülésre.
Az egész haza entnografiája együtt. Ha-
linás oláhok és tótok, sujtásos magyarok.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Van egy csodás . . .

Van egy csodás könyvem: az ő két szeme
A jó isten minden titkával tele.
Nyílt könyv az előttem, olvasom sokat
Onnan írom ki a legszebb sorokat.

Dalaim forrása rejtelmes világ!
Lelkem éjjel, nappal tündökölni lát.
Nappal napvilágom, éjjel csillagom,
Vezetsz ismeretlen, bűvös utakon.

Üdvöm bibliája, könyvek könyve, tel
Benned a mindenség szent költészete!
Két harmatcsepp fehér rózsalevele:
Neved örök élet, örök szerelem!

Rudnyánszky Gyula.

Szt. István napi kéjutazás.

Irta: Verner László.

Alig hogy Aradon felcíhelődtünk
és betelének a hivatalos numerusok, saj-
nálkozva mérsékelték bal és jobb szom-
szédaim. Az egyik jó képű asszony (imád-
ságos könyvet is szorongatott a kezében)
nagy batiszt-zsebkendőjével törölgette a

szemét, miközben mély bánattal, fátyolo-
zottan kérdezett.

Aztán gondolja-e, hogy elevenen fel-
érkezik?

Mit akar ezzel mondani?

Azt, hogy a múlt évi szt.-istvánnapi
kéjutazáson is több baleset történt. Mit
képzél, mi lesz a zóna folytán. Van az
én bordáimnak ellenállási képessége —
hencegtem. Az árucarnoknak napos ven-
dége vagyok, pedig fetszik tudni, hogy
milyen ott a szorongás

Jó, vigasztalódott a szomszéd, de
azért én mégis elimádkozom a könyör-
gést a balesetek elhárítása végett. Nagyot
visított a vonat. Zakatolt a masina, zö-
rögtek a vaskerekek. Mentünk.

A csillagos ég leküldte világát da-
losverseny mámore csalta ki belőlem az
új nóta refrénjét:

. . . vissza jövök még,
Vissza hoz még engemet,
A csillagos ég!

Csabán óriási processzió sorakozott a
kupék ajtaihoz. Valóságos zóna-ostrom.
Hasztalan ellenkezés. Minden kupé me-
sokasodott. Az ölembe egy kis öt éves
leánykát tettek. A szemüveges jó néni
ölebe egy tubákot ur rogyott. A hőség
óriási. A balszomszédomat elnyomta az
álmatlanság szendere. Óriási fejét rázu-
ditotta gyenge vállamra. Nagyobb teher
volt az, mint a katonáknak a borju.

Gyomán mozogni, Mezőturon izegni
se tudtunk. Lábom alatt, mellettem, kö-

mény, hogy nélkülözött minden pártszinezetet. Részt vett benne a hivatalos vármegye is, részt vettek a különböző hatóságok, testületek, kifejezve tiszteletüket az alkotmányos uton hozott törvények legfőbb végrehajtója iránt.

Nem vagyunk politikai lap, nem érintjük e nap politikai vonatkozásait, csak a történelekről számolunk be olvasóink előtt, melyek ez időre talán még az ország határán túlról is városunkra irányították a közfigyelmet.

A megye határán.

Ér-Hatvan volt az első község, hol a miniszterelnök Szilágyvármegye határára érkezett. A kilobogózott indóház előtti nagyszámu közönség várta, élén Bölöni Bálint járási főszolgabíróval, ki lelkes, meleg szavakban üdvözölte ő nagyméltóságát. A miniszterelnök kíséretében utaztak Gajári Ödön, a „Nemzet” felelős szerkesztője, Maszák Hugó, az országgyűlési napló szerkesztőség főnöke és két gyorsíró, kikhez csatlakozott Bölöni Bálint főszolgabíró is. A vonat tovább robogott Tasnád-Szántóig, hol a lakosság ünnepi díszben kivonulva várakozott s a külön szalonkocsiból kiszálló miniszterelnököt Fehér Mihály községi jegyző üdvözölte, azután pedig egy szép fiatal hölgy díszes virágcsokrot nyújtott át ő nagyméltóságának, kit láthatólag kellemesen érintett a rokonszenvennek ily őszinte megnyilatkozása, valamint azon öröndetes jelenség is, hogy a község román ajku tagjai is szívből kiáltottak éljent a magyar parlament vezérére.

Tasnádon Filep Gábor községi jegyző üdvözölő szavai után fölhangzott a kiseréglett nép lelkesülő szava s a lég szárnnyal repült tovább Szakácsiig, melynek lakossága a majdnem egy órányi távolságra eső vasuti állomáshoz impozáns tömegben jött ki.

És minél beljebb jött a vasszekér, mind melegebb, mind nyilvánvalóbb lett a lelkesülő tüntetés. Ákos lobogódiszben uszott, a vasuti állomás virágfüzerekkel volt ékesítve, a község apraja, nagyja künn nyüzsgött, éljenzett a perronon, kiknek nevében Katra István jegyző csinos beszéddel köszöntötte az átutazó kormányelnököt, ki gyönyörködve legeltette szemét a tipikus jellegű magyar arcokon és a körülötte állók közül többeket megszólított.

Alsó-Szopornál Rupf Béla községi jegyző, utána pedig az izraelita hitközség tanítója fejezték ki meleg szavakban a lakosság lelkesedését, melyet bizonyított az a két virágcsokor is, mit két kis leány nyújtott át a kellemesen meglepett miniszterelnöknek. Nem érdekeltelen jelenség az sem, hogy e tisztán román ajku község iskolás gyermekei magyar nemzeti színű szalaggal állottak sorfalat a tisztelgésnél. Bánffy Dezső báró mindezzel levett kalappal hallgatta az üdvözléseket.

Sarmaság.

Szilágyvármegye legközelebb tartott közgyűlésén elhatározta, hogy a kormányelnököt a törvényhatóság nevében is üdvözölni fogja. Megyénk főispánja báró Wesselényi Miklós, dr. Kaizler György

Göcsei és nagy káta tájszólás összeolvasása, sürgés forgás, zónás bördődök kazalai, de a mit legjobban megneszeltem: Pokrócék gyöngédtelen unszólása, a mi ből tudatára ébredtem annak, hogy itt vagyok az édes anyai földön. A nézésem elé kukkant a citadella sziklás garnirungjával, a szőke Duna fodrai, a várpalota, később a granárium-szerű luteránus templom, mire egy mellettem álló meg is jegyezte.

Ujnye de sok buzája terem ezen granárium tulajdonosnak.

A hol csak jártunk, keltünk: a bennszülöttek szánó mosolya bosszantott.

— Ahá, a vidékiek a boldog vidékiek, hogy hizlalják a szemüket.

Pedig nem igen hizlaltuk. Voltaképpen a miért felzónáztunk, azt nem láttuk t. i. a dicsőséges jobb kezét, melyről, hogy körülhordoztaték, odahaza újságból kellett megbizonyosodni. No, de annál inkább keresztül hordoztuk magunkat mi boldog vidékiek. Megnéztük a mi megnézhető volt. A muzeumban egymástól nem tudtunk nézni, a vendéglőben egymástól enni. A színházakat is láttuk mindnyájan — kivülről. Nos hát mi kell még! Ennyi csak elég egy vidéki magyarnak.

Kezeiket csókolom.

zilahai főszolgabíró e célból ro-én reggel Sarmaságra érkeztek. Hozzájuk csatlakozott Lukátsffy Ödön, a sz-somlyói szabadelvű párt elnöke, Somogyi Kálmán Szilágyvármegye közigazgatási bizottságának tagja, Nagy Gyula sz-somlyói főszolgabíró, dr. Ajtai Endre és Svaicz Gábor városi főjegyző. Fröhlich Albiné ő nagysága az indóháznál valóságos kis buffet-t rendeztetett be a miniszterelnök tiszteletére. Reggeli 9 óra volt, mikor a nagy-károlyi vonat a pályaudvarra berobogott. Báró Bánffy Dezső kilépve a kocsiból, szívélyesen köszöntötte az egybegyűlt urakat, kik közül Fröhlich Albin sarmasági nagybirtokos fejezte ki örömet a felett, hogy képviselőnk a választókerület határán üdvözölhetik, s hogy e kerületnek bizalma volt az első lépcső arra a magas méltóságra, melyen haladva, báró Bánffy a miniszterelnökség fel-emelkedett. Ő nagyméltósága meghatottan köszöntö meg a személye irányában nyilvánuló megtiszteltetést, majd a váróterembe menve, hosszú, fárasztó utja után röviden elvégezte villásreggelizését, mig nem jelt adott a csengettyű s a jelenlévő urak kíséretében felszállt szalonkocsijába, melyet hozzácsatoltak a szilágy-somlyói vonathoz.

Megérkezés.

Szilágy-Somlyó már a kora reggeli órákban nagyon mozgalmas képet mutatott. A zászlódiszbe öltözött utcákon elegáns magán fogatok, kifényesített fiakkerek robogtak fel s alá, a vidéki választóknak tarka csoportja hullámzott itt is, ott is, a diadalkapuk tetejére feltűzött lobogókat vigan lengette a szellő s az ünnepi hangulatot még az a porfelleg sem volt képes eltakarni, mely valóságos virtuozitással ostromolta a szemeket és tüdőket. Minden ablakból eltűntek az ismerős virágcserepek s helyüket még szebb virágok, szép asszonyok, szép leányok foglalták el. A pályaudvaron valóságos emberáradat tolongott, dolgot adva a rend fenntartására ügyelő Hegedűs Sándor rendőrkapitánynak és dr. Veress Sándor szolgabírónak, hogy valami kalamitás ne essék. Ott volt a szilágy-szolnoki ref. egyházmegye papsága, élén Viski Pál esperessel és Mezei Albert főgondnokkal, Zilah város küldöttsége Péntek Farkas polgármesterrel, a bíróság Szeőke Bálint törvényszéki elnök vezetésével, a somlyói ügyvédi kar, Zeidler Károly pénzügyigazgató, Lőrinczy György, a zilahi ref. főgimnázium főgondnoka, Kiss Lajos algonok és velük együtt a tanári kar, Szikszai Lajos kir. tanácsos alispán, báró Bánffy János nagybirtokos, Petri Mór kir. tanfelügyelő, Kerekes József kir. tanácsos, nyugalmazott tanfelügyelő, Álgya Miklós főispáni titkár és ki győzné előszámlálni mindazt a sok notabilitást, kik eljöttek távolról és közélről, hogy a fogadtatás fényét emeljék.

A rendes időben 9 óra 53 perckor felhangzott a mozdony füttyje, — elkezdtek dörögni a Magura ormán felállított mozsárgyuk, megkezdődött az éljenzés, szállva ajkról ajkra, mely csak akkor csillapult le, midőn a leszálló kormányelnököt a diszmagyarba öltözött daliás kinézésű Gencsy Sándor polgármester megszólította. Üdvözlő szavait a nagyszámu közönség viharos éljenzése minduntalan félbeszakította, mely valódi lelkes tüntetéssé vált akkor, midőn a miniszterelnök válaszul, köszönetét fejezte ki azért, hogy őt, mint a magyar nemzeti állameszme képviselőjét ünneplik. Ezután egy kedves látvány következett. Fehér ruhába öltözött kis gyermekleányok csoportjából kiállott Mile Mihály járásbíró kis leánya s néhány elrebegett szó kíséretében pompás virágcsokrot adott át az ünnepelel vendégnek.

Ezután megkezdődött a bevonulás. Elöl egy 18 tagból álló lovas bandérium kék díszbe öltözött Zsigmondy Ernő járásbíró katonás vezetése alatt, utána a polgármester, ezt követte gyönyörű négyes fogaton ő nagyméltósága a főispán, aztán az alispán, a járási főszolgabíró, a rendőrkapitány s utánok még vagy 60 kocsi. A merre a menet elhaladt, mindenütt fölhangzott az éljen, lobogtak a kendők szép kezekben az ablakokból és ... és hömpölygött a porfelleg.

Igy ért a magas vendég és kísérete Zobel Lipót kir. tanácsos háza elé, hol a ház urnője fogadta megnyerő szívélyességgel, a kísérő kocsik pedig visszafordultak, időt engedvén ő excellenciájának egy rövid pihenésre.

A beszámoló.

Ez alatt a városház udvarán gyülekezett a közönség. A padok és a város-

ház ablakai szép hölgyekkel voltak tele, versenyt csinálva báró Bánffy Dezsőnek; az udvaron a tűzoltó-testület tagjai örködtek a rendre, a színház mellett emelvén körül csoportosultak megyénk és városunk előkelőségei. Fél tizenkettőkor egy küldöttség ment Lukátsffy Ödön vezetésével a miniszterelnökért, hogy őt a választók gyűlésébe meghívja. Nem sokára érkezett is a főispán kíséretében s miután meghallgatta Zobel Lipót üdvözlő szavait, elmondotta egy óráig tartó nagyfontosságú beszámoló és programbeszédét. Ezzel lapunk jellege miatt nem foglalkozhatunk. Egy óra lehetett, mire a beszédnek vége volt, mely után Zobel Lipót megköszönve a választók nevében fáradozását, biztosította a további ragaszkodásról és bizalomról. Ezután a miniszterelnök a főispán és polgármester kíséretében a polgármester hivatalos helyiségébe vonult s egy negyedóra múlva kezdetét vette a küldöttségek fogadása.

A küldöttségek tisztelgése.

Ki volt ez csinálva szépen. Készen volt a sorrend, ki is nyomtatták újságban, kiragasztották falra és mégse úgy történt. Hja, hiába, ember tervez, egyháztanács végez. A rom. kath. egyháztanács kimondotta, hogy távol tartja magát, tehát nem jött el; a görög katolikus nem mondott ki semmit, csak nem jött el, — így aztán legelőször a sz-szolnoki ev. ref. egyházmegye küldöttsége volt az első tisztelő, Viski Pál esperes vezetése alatt, ki költői szárnyalású beszédben fejezte ki az egyházmegye ragaszkodását a miniszter-főgondnok iránt. Azután jött a sz-somlyói ev. ref. egyháztanácsa, melyet Gáspár István lelkész vezetett; az izraelita hitközség Rosenbaum Mózes főrabbi vezetése alatt; — majd a vármegye báró Wesselényi Miklós főispán vezetése alatt; a zilahi ref. főtanoda Lőrinczy György vezetése alatt; a bíróság élén Szeőke Bálinttal; a pénzügyi és postahivatalok Zeidler Károly pénzügyigazgató vezetése alatt; Sz-somlyó város képviselője a polgármesterrel; a 48-as honvédek élükön Szénassy Miklóssal; az állami és községi tanítói kar élén dr. Petri Mór kir. tanfelügyelővel; az ipartestület küldöttsége Nagy Ferencz elnök vezetése alatt; a polgári olvasókör Bogdán István elnök vezetése alatt; a kaszinó Mile Mihály járásbíró elnök vezetésével; a tűzoltó-egylet Czecz Károly főparancsnokkal élén; a somlyói nőegylet Zóbel Lipótné vezetése alatt; az izraelita nőegylet Lang Józsefné vezetése alatt. Önagyméltósága minden egyes szónok beszédére rögtönözve tartalmas kerekdedséggel adta a lekötölező válaszokat, melyek önkénytelenül hozták a lelkes „éljen”-eket a küldöttségi tagok ajkaira.

A bankett.

Délután 3 órakor a színház termében vette kezdetét a díszebéd, melyet Liger Lajos, a városi vendéglő bérőlje szervírozott. Körülbelül 210 tagból álló társaság gyűlt egybe. Az asztalfőn br. Bánffy Dezső miniszterelnök foglalt helyet, jobbján ült megyénk főispánja, balján Szikszai Lajos alispán, mellettük Szeőke Bálint, báró Bánffy János, Viski Pál, Gencsy Sándor ülték. A harmadik fogásnál fölemelkedett a kormányelnök és ő feleségére, a szeretett koronás királyra ültette poharát; utána Viski Pál éltette Bánffy Dezsőt, Magyarország miniszterelnökét; Petri Mór a kormányt köszöntötte fel, Kerekes József a kormány elnökét, valamint Wesselényi főispán is. Mile Mihály főispánunkért üritett poharat, Gencsy Sándor szellemes felköszöntőjében a Zilah és Somlyó közötti testvériséget éltette. A jó kedvet, lelkesedést, Lakatos János bandája igyekezett fokozni.

Ugyancsak ekkor a „Medve” vendéglőben is volt pár száz terítékű ebéd, hol szintén volt jó kedv, vidám hangulat, sőt estefelé már nagyon emelkedett szellem is.

Fél hatra lehetett az idő, mikor ő nagyméltósága fölállt s ezzel jelt adott az asztalbontásra; a helybeliek siettek haza, hogy készüljenek a város kivilágításához.

A kivilágítás.

Gencsy Sándor polgármester még a mult héten felhívást intézett a város polgáraihoz melyben fölkerít minden lakót, hogy ablakaikat világítsák ki a kormányelnök itt időzése alkalmából. Ez meg is történt. Az utcára nyíló ablakok tele voltak a vigan lobogó gyertyákkal; egyes házak valósággal fényárban usztak. Különösen kitűnt a városi vendéglő,

melyet Liger Lajos pazarul világított ki, ugyszintén az izraelita templom is, melynek minden ablaka messziről hirdette, hogy Somlyó ünnepelel. Általában az izraeliták mindent elkövettek, hogy lelkesedéseket manifesztálhassák.

A miniszterelnök végig kocsikázva a kivilágított utcákon, kellemesen volt meglepetve az irányában tanusított tiszteletnek ezen nyilvánulásán is. A tűzoltó-testület táncestélyt is akart rendezni ő nagyméltósága itt időzése alkalmából, ez azonban — igen helyesen — elmaradt, tekintettel arra a csapásra, mely hazánk szeretett főhercegét érte.

Az elutazás.

11-én délelőtt 10 órakor a főszolgabírói hivatal helyiségében birtokossági gyűlésen elnökölt ő excellenciája, mint a rézaljai birtokosság elnöke. Délben szükebb körű ebédet adott Zobel Lipótnál, hol néhányan jelen voltak városunk előkelőségei közül. Ebéd után házigazdájá, a polgármester, főszolgabíró és néhány uri ember kíséretében a vonathoz hajtatott Bánffy báró és szívélyes búcsút véve, elindult a fővárosba, kellemes emléket vivén magával szilágy-somlyói időzéséről.

Fővárosi levél.

Budapest, szeptember hó.

A zajos és eleven, örökös lázban égő főváros, a hol jóformán senki sem törődik embertársával, mostan egyszerre, gyász városává változott át, a fekete városává, melynek rideg szívét a nagy és igaz gyász hirtelen megdobbantotta. . . A László főherceg szomorú tragédiája volt bánatos alkalm a szívek együttérzésének és soha a harmónia, a szeretett szebben és impozánsabban nem nyilatkozott meg, mint a gyász sötét napjaiban, mikor fekete lobogók hadserege lengett a házak felett és mikor az utcán, az otthon szentélyében, a nyilvános életben nem esett másról szó, mint az elhunyt kis fenségről, a kinek életét oly hirtelen vágta el egy nyomorult puskaöngyölő. . .

Megható és lélekemelő, magasztos és kiengesztelő volt ez a szomorú látványosság, a mely oly spontán juttatta kifejezésre a magyar főváros lakosságának érzelmeit a legnépszerűbb magyar főhercegi család iránt. Édes kis lányok és komoly öreg urak szeméit áztatta meg ez a kegyetlen tragédia, és senki sem tudott belenyugodni abba, hogy többé nem fogja látni ezt a szép és kedves, sima állu hercegit, a mint sétál az utcákon, vagy masíroz a katonák között. . . Igénytelen és egyszerű volta lebilincselte mindenkit és a budapesti helyőrség tisztjei sokat tudnának beszélni róla, hogy milyen ügyes katona volt. Istenem, ha valaki főhercegnek születik, éppenséggel nem követelik tőle ezeket a tulajdonságokat, hátha még valaki a József főherceg fiának születik? A József főherceg fiának a legmagasabb jogeime, hogy az apja fia. Szeretettünk, rajongásunk, imádatunk egyformán éri az ő fenséges családjá minden tagját. És László főherceg igazán az apja fia volt: magyar, egyszerű, természetes. . . A főváros szerelmes volt belé. Az anyák úgy tekintették, mint a gyermeküket. Nyomában megjegyzések hallatszottak: „Milyen szép ez a Laci! A Laci! Milyen aranyos!” Egy főherceg, a ki Laci: ez a becéző, kedves címzés illusztrálja az iránta való szeretetet. Hogy miért kellett őt elvesztenünk? . . .

Szegény kis fenség — az ő ifju, üde, bájos arcát hogy megváltoztatta a borzadalmas halál! Az a kitűnő fölvetel, a melyet a Magyar Hirlap közölt és a mely a ravatalon kiterített főherceget ábrázolja, szomorú tanúsága a kis fenség kinszenvedéseinek. Hadnagyi uniformisában fekszik itt, feje egy vánkoston nyugszik, eltorzult arca élettelenül esik rá mellére.

A Magyar Hirlap fölvétele megdöbbentően szomorú és igaz valóság: A halál kegyetlenségét mutatja, a halált, a mely ezt a szelid, édes arcot így eltorzította. . .

A mi kis főhercegünk nyugszik immár örökre az ősi kriptában, kardot nem vesz többé a kezébe, hadnagyi uniformisát, a melyre oly büszke volt, nem ölti többé magára. . . Itt hagyta fensége szüleit, itt hagyott bennünket. A szemünk megtelik könnyel. És könnyes szemmel próbáljuk vigasztalni a szülőket, a mi főhercegünket és a fejedelmi anyát. . . Hátba megenyhülnék tőle, hátha jól esik nekik mérhetetlen fájdalomukban, látni együvé forni a szíveket, a szeretett, a felejthetetlen fiu után való bánkodásban? . . .

A magyar osztálysorsjáték.

Olvasóink kétségkívül gyakran találkoztak ezzel a címmel az utóbbi időben, mert ismert dolog, hogy az országgyűlés felhatalmazása és a király által jóváhagyott törvény alapján a millenniumi kiállítás alkalmából rendezik az első magyar osztálysorsjátékot és ennek a sorsjátéknak hasznából egy millió forintot a kiállítás céljaira fordítanak. A hírlapokban napról napra lehet olvasni az osztálysorsjátékra vonatkozó híreket, de a közönség nagy része még mindig nem tudja, hogy tulajdonképpen mi is ez az osztálysorsjáték?

Az osztálysorsjáték nem egyéb, mint több sorshuzásnak egybevonása. Több sorshuzás tehát egybevonva, képezi az osztálysorsjátékot, míg ennek keretében minden egyes sorshuzásnak osztály a neve.

Tulajdonképpen mindegyik osztály ön magában is egy önálló sorsjáték, úgy hogy bárki tetszése szerint akár az egész sorsjátékban, akár pedig csak egy-egy osztályban vehet részt.

Természetesen ahány osztályban részt vesz, annyi osztályra kell fizetnie, mert minden újabb osztályba pályázik az ő sorsjegye a nyereményekre. Ezek a nyeremények pedig oly nagyok, a milyenek Magyarországon, de még külföldön is még sohasem voltak. Mert hát szerencsés esetben 1 millió koronát lehet nyerni a magyar osztálysorsjátékon.

A dolog úgy áll, hogy a kiállítás alkalmából rendezendő első magyar osztálysorsjáték két osztályból áll, vagyis két huzása van. Mindenki vehet sorsjegyet és pedig tetszése szerint csupán az első osztályra, vagy pedig mind a két osztályra.

Csupán az első osztályra egy sorsjegy ára 20 forint, s ezt úgy hívják: osztálysorsjegyet; mindkét osztályra pedig 40 forint, ez teljes sorsjegynek nevezik.

Az egész sorsjáték következőképpen fog történni.

Összesen van 100,000 darab sorsjegy. Ezek közül az első osztályban, tehát az első sorshuzás alkalmával 10,000 darab nyereményt húznak ki, a melynek legkisebbje is 40 forint, tehát kétszerannyi, mint az osztálysorsjegy ára, míg a legnagyobb nyeremény 80,000 korona. A nyereményeket minden levonás nélkül fizetik ki.

Az első huzást október hónapban tartják meg és ezen a sorshuzáson részt vesz mindenki, akár 20 forintos osztálysorsjegyet vett, akár pedig 40 forintos teljes sorsjegyet.

A mikor az első huzás megtörtént és kifizették a nyereségeket, akkor be van fejezve az első osztály és megkezdődik a második osztály, mely még sokkal előnyösebb, mint az első. De a másodikban csak azok vehetnek részt, a kik mindjárt kezdetben egy 40 forintos teljes sorsjegyet vásároltak, vagy pedig azok, a kik első osztálybeli 20 forintos sorsjegyükre még 20 forintot ráfizettek. És nagyon ajánlatos is, hogy minden ember vagy vásároljon mindjárt 40 forintos sorsjegyet, vagy pedig ha csak 20 forintos sorsjegyet vett, fizesse azután rá a második 20 forintot is. Mert a második osztályban már csak 90,000 sorsjegy van és ezek közül 21,499 sorsjegyre jut nyereség, úgy hogy tehát a két osztályban minden harmadik sorsjegy kap nyereményt. És hozzá milyen mesés nagyságú nyeremények: 6000 koronás, 8000 koronás, 10,000 koronás, 15,000 és 20,000 koronás nyeremény van egy egész csomó, de vannak aztán 50,000, 100,000, 200,000 és 400,000 koronás nyeremények is, sőt a legszerencsésebb sorsjegytulajdonos egy millió koronát is nyerhet. Együttvéve 49 főnyeremény van, de még azonfelül a 49 főnyeremény közül az, a melyiket utoljára húzzák ki, 600,000 korona külön díjban is részesül. Egyszeriben millióm lehet tehát az emberből.

Látható tehát, hogy az osztálysorsjáték alig képzelhető óriási előnyöket nyújt. Az első huzást október 16-án, 17-én, 18-án és 19-én tartják meg, mert bizony teljes négy napig tart, a míg a 10,000 nyereményt kisorsolják. A huzást a pénzügyminiszterium ellenőrzi egy kir. közjegyző jelenlétében. De mindenki, a kinek van egy sorsjegye maga is ott lehet a sorshuzásnál és megfigyelheti azt, mert a huzás nyilvános lesz. A nyereményeket pedig, még az esetleg milliós nyereséget is rögtön kifizetik a huzás után, még pedig egy krajcár levonás nélkül, eltérőleg a többi sorsjegyeiktől, a hol mindenféle, gyakran 20 százalékos levonások történnek. Az országgyűlés teljes adó- és illetékmentességet adott az osztálysorsjátéknak, s így akármenyit nyer is valaki, a nyereséget az utolsó krajcárig rögtön kifizetik.

Olyan előnyei vannak tehát ennek az első magyar osztálysorsjátéknak, a milyen nem semmiféle sorsjáték nem dicsekedhetik. És ezért gondoskodva van arról is, hogy minden ember kivehesse a maga részét belőle. Lehet kapni tízedrész és huszadrész

sorsjegyeket, úgy hogy bárki két forinttal vagy egy forinttal az első osztályban, — négy forinttal vagy akár két forinttal pedig mind a két osztályban játszhat, s részt vehet a csekély összegekért a milliós nyereségekben is. Olyan kecsesítő előnyök ezek, a melyek megérdemlik, hogy minden egyes ember pár forinttal hozzájáruljon.

Különfélék.

— Mai számunkhoz negyed iv hirdetési melléklet van csatolva.

— Tanácsgyűlés. A szilágy-szolnoki ev. ref. egyházmegye f. hó 20-án, d. e. 10 órakor Szilágy-Somlyón, a lelkeszi irodában tanácsgyűlést tart.

— A kormányelnök itt időzése alkalmából a budapesti Schmidl és Ungár cég saját gyártelepén díszes diadalkaput állított, mely nagyban hozzájárult a fogadtatás fényének emeléséhez.

— Pályázat. A zoványi postamesteri állomásra pályázat van hirdetve.

— Szülő-termes értékesítése. Van szerencsém a t. közönség tudomására hozni, hogy a nagymélt. földművelésügyi m. k. miniszter ut folyó 63369 sz. rendelete folytán, a péteri amerikai szőlőtelepen levő ojtott szőlőtőkék termése folyó hó 29-én délután 4 órakor a helyszínén tartandó árverésen 80 frt kikiáltási ár mellett, a legtöbbet igénylőnek, el fog adni. Nagy-Károly, 1895. szeptember 6. Guzman Dénes bor. felügyelő.

— Beküldetett. Már jó régen panaszkolják a járókelők, hogy a város legelőkébb helyén, éppen ott, hol a közönség esti üdítő sétáit végzi, oly orcsavarrító bűz terjed a kanálisból, mintha az ember pokolban járna. Megtudtuk azt is, hogy Hirschmann Náthán udvarából jó ez orrtekerő illat. A nélkül, hogy valakit bántani akarnánk, a közegészség érdekében főlhívjuk e botrányos dologra rendőrségünk figyelmét.

— Lelkészminősítés. A szeéri ref. lelkészválasztás ügyében a szilágy-szolnoki ref. esperes által f. hó 6-ra Sz.-Somlyóra összehívott választási bizottság négy folyamodó közül pályázatra bocsátotta, illetve minősítette Farkas Károly tanács-szántói lelkészt, Albert Sándor kis-eküllői segédlelkészt, és Bod István körös-ladányi segédlelkészt.

— Öngyilkosság Nagy Gergely, a báró Bánffy János sz.-nagyfalusi kastélyában alkalmazott inas e hó 4-ik napján este a kastély parkjában revolverrel megöltte magát. Másnap reggel magára hagyatva kinyitott, mikor reggel észrevették, már annyira elvérzett, hogy a kiérkező orvos csak a halált konstatálhatta. Az öngyilkosság oka azt mondják, nem viszonzott szerelem lett volna.

— Feljelentés az egek ellen. A sz.-nagyfalusi csendőrségtől formális feljelentés érkezett a napokban a sz.-somlyói vizsgálóbíróhoz, melyben körülményesen előadatik, hogy egy szénakazlat éjszakának idején egy lehulló meteor felgyújtott és a kazal porrá égett. Az éber csendőrség erőlyesen kutatja a gyújtogató meteort, de — miként a hivatalos jelentés mondja — bárminő erőlyesen foly is a kutatás, a bűnös meteor még eddig kézrekeríteni nem sikerült.

— Új petroleum-források Szilágymegyében. Zsibó község határában és egész környékén most nagymérvű furásokat csinálnak az ott felfedezett petroleumforrások megújítása végett. A furások eddig jó eredménnyel bíznak. Az államvasutak igazgatósága, a kereskedelemügyi miniszter rendeletére tetemesen redukált fuvardíjakat engedélyezett, a furásokhoz szükséges gépek, géprészek, kazánok, furó-eszközök, szerszámok, csövek, vasárúk, épület- és tüzelőfák, valamint a szén szállítására. A forrásokat előkelő belföldi és külföldi szakértők ismételt megvizsgálták és rendkívüli kedvező eredményekkel bízták a vállalkozókat úgy a petroleum minősége, mint a források bősége tekintetében. A forrásból nyerendő petroleumot ott a helyszínén fogják feldolgozni s evégből több gyártelepet építenek.

— A zilahi m. kir. pénzügyigazgatóság becses figyelmébe ajánljuk a nagy-károlyi m. kir. pénzügyigazgatóság eljárását, mely szerint az adóközségek és csoportok területén fizetendő borítaladó, husfogyasztási adó, cukorfogyasztási, sörítaladó és szeszitalmérési adó beszedési jog árverési határidejét a megyei helyi lapokban közzé teszi. — Az árverési határnapok minél nagyobb nyilvánossá tétele, úgy a kincstár, mint az egyesek érdekében állana.

— Vetőmagvak. (Mauthner Ödön tudósítása). Vöröslőhere. Külföldi tudósítások szerint Amerikában a következő időjárás következtében az árak hanyatlóban vannak, de ez, úgy látszik, inkább csak az üzlet befolyásolása végett gyártott hír és óvatosan kell fogadni, mert nálunk a termés nem oly jó, hogy csökkenő áraktól kellene tartani, sőt ha tényleges forgalom megkezdődik, inkább emelkedő irányzat várható. Lucerna. Az eddig csak néhány helyről beérkezett minták szerint jobbadán aprószemű mag, de az átlagos terméshez minőség tekintetében még nem lehet hozzászólni, mennyiségileg, mint már említettük, kevesebb lucernának lesz mint tavaly volt Téli búkkönyön, téli borsón és homokbúkkönyön kívül e héten biborherének és mustármagnak is jó kelenősege volt. Jegyzések nyersáruért 100 kilonként Budapesten: Őszi borsó 6 frt 50 kr. Őszi búkköny 8 frt, Homokbúkköny 15—18 frt, Biborhere 18—20 frt.

— Hamisított fekete selyem. Égesünk el egy kis mintát a venni szándékolt selyemből és a hamisítás mindjárt kiderül. Mert míg a valódi s. jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödrödik és csakhamar kialszik, maga után csekély barna hamut hagyván, addig a hamisított selyem (mely zseiros színű, szalonnás lesz és könnyen törlik) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötétbarn hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödrödik, csak meggyöngyül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. HENNEBERG G. (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva postabér és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő valódi selyem szövetéből. Srájába címzett levelekre 10 kros és

levelezőlapokra 5 kros levélbéllyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

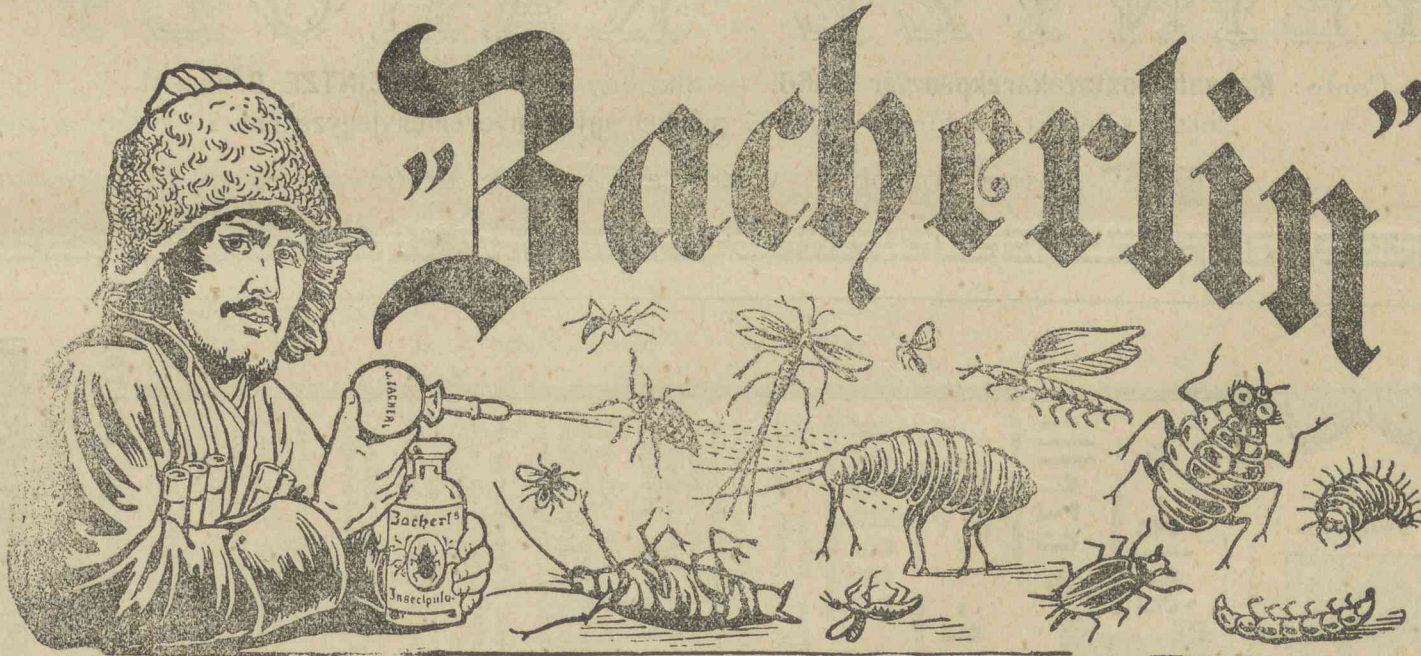
— Ezer év meseköltése. Benedek Elek nagyszabású könyvéből, ez egyelőre öt kötetre tervezett Magyar Mese- és Mondavilágból, tudvalevőleg már megjelent a harmadik kötet. Most már a negyedik kötet füzetei jelennek meg egymásután s így bizonyos, hogy a millenniumra megjelenik mind az öt kötet. Legutóbb 5 füzetet kaptunk egyszerre (29—33), tele szebbnél szebb mesékkel és mondákkal, melyeket Benedek az ő páratlan mesemondó talentumával oly megkapóan mesél el, hogy nemcsak a gyermekvilág, de a nagyközönség is nagy lelki gyönyörűséggel olvashatja azokat. Ezekből a mesékből megtanulhatja az új nemzedék a tiszta szép magyar nyelvet, s ami különös előnye a könyvnek, pedagógiai szempontból is bátran adható gyermekek kezébe. Maga a kultuszminiszterium is minden egyes kötetből több száz példányt rendelt az állami iskolák részére s alig lehet találni művelt családot, hol a Mese és Mondavilág meg nem volna. A Magyar Mese- és Mondavilág az Athenaeum adja ki nagy díszszel. Minden kötetben száznál több eredeti illusztráció van Széchy Gyulától. Egy-egy kötet ára 3 frt, de megrendelhető füzetekben is. Az öt kötet 50 füzetre oszlik s egy-egy füzet ára 25 kr., 10 füzet előfizetési ára 2 frt 50 kr.

— Előfizetési felhívás. Vidéken élő írók s írók műveiből egy kötetre menő verset szándékozunk „Vidéki Költők Albuma” cím alatt kiadni. Vállalatunk létesítésének kettős intenciója van. Egyik az, hogy a vidék azon íróinak, a kik elszigetelt voltak nálunk fogva, ugyszólván, hírből is alig ismerik egymást, ez uton adjunk szellemi találkozót. Másik pedig az, hogy életelt adva magunkról, bebizonyítsuk, miként a főváros vagy fejlettséggel bíró irodalma mellett, ma már a vidék irodalma is számottevőnek tekinthető. Tekintve a kötet terjedelmét s díszes kiállítását, annak árát 2 frt 50 krra szabtuk. Diszkrétan a mű 3 frt 50 krért lesz kapható. Tisztelettel kérjük előfizetőinket: szíveskedjenek az előfizetési pénzeket Kovács Zsigmond, mint a vállalat egyik szerkesztője nevére (Kassa, városház) címezve, ez év október 15-ikéig megküldeni. Azontul a mű csak 50 krral magasabb bolti áron lesz kapható. Gyűjtők részére 5 előfizető után egy tiszteletpéldánnyal szolgálunk. A lakhely és utolsó posta pontos megjelölését kérjük, hogy a példányok szétküldésében fennakadás ne álljon be. A szétküldés még a karácsonyi ünnepek előtt mulhatatlanul meg fog történni. Kassa, 1895. aug. 20. Kovács Zsigmond, Sárosi Árpád, mint a „Vidéki Költők Albuma” szerkesztői.

Szerkesztői üzenet.

Csak Aladár ev. ref. lelkész urnak Peér. Az utalványon küldött 2 frtot köszönettel vettük. Ez évre semmivel sem tartozik.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:
BÖLÖNI SÁNDOR.

Bámulatosan hat! Nincs párja a világon.

Mindenféle rovar ellen hathatós s éppen azért az egész világon, mint a maga nemében utólrhetetlen hirhedt szert keresik. Ismertető jelei 1: lepecsételt üveg, 2: a „Zacherl” név.

Kapható Szilágy-Somlyón: Fábry József és Spitz K.-nál. — Zilahon: Bikfalvy Testvérek, Terge József, Widinszky László és Bikfalvy Ferencznél.

10—10

Legkittűnőbb a poloska-, bolha- és svábbogár irtására.

Mojok és a házi állatokon levő élősködő stb. stb. pusztítására.

Az államilag engedélyezett

Magyar osztálysorsjáték

I. osztályu nyeremények.

Huzás 1895. október 16—19-ig.

	nyeremény	korona	=	korona
1	nyeremény	80000	=	80000
1	"	60000	=	60000
1	"	40000	=	40000
1	"	30000	=	30000
1	"	20000	=	20000
1	"	15000	=	15000
1	"	10000	=	10000
2	"	8000	=	16000
8	"	4000	=	32000
10	"	2000	=	20000
13	"	1000	=	13000
100	"	400	=	40000
860	"	200	=	172000
9000	"	80	=	720000
10000	nyeremény	összesen	=	1268000

Az I. osztályu sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	sorsjegy
40.—	4.—	2.—	korona.

az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából.

Kibocsátás 100000 sorsjegy

31,499 nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizetettnek ki. A huzások államfelügyelet és kir. közjegyző ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben:

1.000,000

korona.

Az I. osztály huzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

II. osztályu nyeremények.

Huzás 1895. december 6—14-ig.

	1 jutalom	korona	=	korona
1	1	600000	=	600000
1	1	400000	=	400000
1	1	200000	=	200000
1	1	100000	=	100000
1	1	50000	=	50000
2	2	20000	=	40000
2	2	15000	=	30000
4	4	10000	=	40000
10	10	8000	=	80000
27	27	6000	=	162000
100	100	2000	=	200000
200	200	1000	=	200000
1150	1150	200	=	230000
20000	20000	100	=	2000000
21499	nyeremény és jutalom		=	4332000

A teljes (mindkét osztályra érvényes) sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	teljes sorsjegy
80.—	8.—	4.—	korona.

Valamennyi sorsjegy a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. augusztus hóban.
Andrássy-ut 5. szám.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.

Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők.

Első államilag engedélyezett

MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten, 100,009 sorsjegy,

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal.

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

EGY MILLIÓ KORONA.

ELSŐ HUZÁS 1895. OKTÓBER 16—19-IG BUDAPESTEN.

Eszerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az 1-ső osztály részére

eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két huzásban érvényesek

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyereménnyel kihuzhatnak, egyszersmind a nyereménnyel előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizetettik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a cím igen pontos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító, Budapest, szervita-tér 3.

Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgöny-cím: LOTTOHEINTZE Budapest. — Vidéki megrendelők porto fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért sziveskedjenek külön mellékelni.

LOTTOGYŰJTŐDÉK, VISZONTELÁRUSÍTÓK ÉS ÜGYNÖKÖK MINDENHOL FELÁLLITTATNAK.

3—6

Védjegy.

Ária-czelli

Gyomor-cseppek

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgörcs, bizás, lehelet, felhűzés, savanyú, fejfájás, hasmenés, gyomorégés, tejesígyes, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs stb.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájását, a menynyben ez a gyomortól származott, gyomorüthetlenségét étellel és itallal, gliszák, májajók és hámor-móidák.

Emeltet bajoknál a **Maria-czelli Gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Tóth Károly** gyógyszerész Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék mektekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A Maria-czelli gyomor-cseppek valódián kaphatók.

Kapható Szilágy-Somlyón: **Balta Elemér** gyógyszerésztárában.

Arlejtési hirdetmény.

Doh községben építendő új papi lakra az árlejtés 1895. évi szeptember hó 22-én d. e. 11 órakor a papi laknál meg fog tartatni, mire a vállalkozók meghivatnak.

Veszán Sándor, lelkész.